

ეს პატარა რეპერტიკა ქუთაისის პანკის ცემლით ფარისია, რომელსაც იმდენი ხანია თამაშობენ. ნ. ჩიკვაძე და მის მომხრენი და რომელიღაც დიდ დრამაზე და ტრადიციული გადაცემა ქუთაისის თაველ-კორპორაციას და შესვლელს. კ. ჩიკვაძე და იმის პარტიკა რასაკვირველია, სტუდიის დიდ-დღითლილი პანკის დაფუთვით ბაი. რაღი ხელში მისცეს თავის მომხრეს, სულის ჩამოგდებას, საყვარელს. ბ. ლუარსაბ ლოლოვს.

თუ ეს გაიკვირა მებაიარაღრეთ დანარჩენი ამპარკი ამას მისცეს, და ქუთაისის დაღუგული პანკის, ძვილი ვაჭრობის სტილიდან ევლარდები გამოაღვიძოს!!!

მაგარი თუ თვ. ს. წყურვილი აირჩიეს კრების თავმჯდომარეთ ეს იმისი ნიშნად იქნება, რომ გამგეობის პარტიკის ძლიერ მოსოლი-ბა მოკლებია.

ენახთი და გამოვა რისაგან. თუქც არა მრწამს რომ ძლიერ მოსოლიბა მათ მოაკლდ.

დ. ვარკამაძე

* * * ზუშკინის დღესასწაულა სასტუდიო სემინარიაში. 26 მაისს, ტელიოსის სასტუდიო სემინარიის ეკლესიაში, შესრულებულ იქნა სახელთო ლიტურგია და პანაშვილი გვიანა ა. ბუშკინის სტუდის მოსასწავლად, მისი 100-სი წლის დაბადების შოგონების დღეს, სემინარიის ინსპექტორის მღვდელ-მონაზონის მ. დიმიტრის მიერ. მ. დიმიტრი მოკლე და გრძელ-ბით სახელს სიტუაციით მიმართა სემინარიის მოწოდებ. ბუშკინის შესახებ და სხვათა შორის მრძანა, რომ იგივე ა. ბუშკინა და მისა ლექსებში დიდი ზნეობრ-რევი გადგენა იქონა თანავე-რევი რუსეთის საზოგადოებებზე, რომელიც იმ დროს, დასავლეთ ევროპის გაცდენის მზებუთა, სტუდიო და წმინდლის გზოდ-და ა. ბუშკინა თვისი ლექსებით შთაბერა საზოგადოებას პატი მტკილად მგვარაყენენ და არ გატაცებულყენენ პართლ-და დიდებულს სასწავლებლების მანერ-ბლი სწავლით. მ. დიმიტრი სიტუაცი-ფიით გათავით: მსობიოვი დიმიტრ-ოს, რომ კოლე დიანადენ ზუშკინებით, გავლოები და დუსტრ-ულსკებით, ამ დღეს სემინარიის ეკლესიაში დავესტრუთ თბლისის ბე-რქიალური სასწავლებლის მოწავე-ქლებით თვითთი უფროსებით ზუშკინის შემდეგ სემინარიის და ეპარქიალურ სასწავლებლის მოწავე-ქლებმა თავი მოიყარეს სემინარიის დარბაზში, რომელიც სავანეებში იყო მორაული ყვეალებით და სურათებით. განსაკუთრებითი უკრ-ბადლებს მიიქცევა მგონის

ბუშკინის სურათი, რომელიც შუა-დასაბაზო ყვეალებში იყო გამო-კლებული და გარეშეში წარწე-რებით ქონდა, ჯერ სემინარიის ხორამ რუსულად იგალობა რამ-დენიმე ტაბეში მგონის ბუშკინის ლექსებიდან და შემდეგ მოწოდებ-და წაითხივს მისივე ლექსები და პოლის სემინარიის მასწავლებელ-მა ა. პ. ალბოვმა წაითხა ლექს-მა ა. ბუშკინზე. ლექტორმა განმარტა ბუშკინის შოგადწერება ცხოვრების ასარეზზელ და მისი სემინარიის ზნეობა-სარწმუნოებრი-ვი მხარებით. ლექტორმა დაამტკი-ყა, რომ ა. ბუშკინი იყოთა ქუ-შპარტიკი მორწმუნე და ღვიის მო-ყვარე კაცი. მან მშენებრად იქ-ვად საძირითა წერლით, რომლის დასამტკიცებლად მოიყვანა ბეგრი ლექსები ბუშკინისა საძირითა წე-რების წიგნების შინაგანს მიზა-ძებით შედგენილნი. სწორედ დიდი უკრადღება მიიქცა ლექტორმა საზოგადოებისა და კარგი შთაბე-ქლებმა მოახდინა მსმენელებზე: მოსოლდნელი იყო მისგან, რომ იგი უმეტესად კარგად გააცნობდა ყველას მგონს ბუშკინს, რადგან იგი 1882 წლიდან რუსულ ენას ასწავლის სემინარიაში და ზედ მიყენილი აქვს შესწავლილი თვისი ზეირი სიტყვიერებისა და ის-ტორია რუსულ ლიტერატურისა.

მ. ი. გ-ძე

* * * სლავიანისკის ხორა. ტელიოსის ეკლესია სლავიანისკის ხორა, რომელიც გერეგორიანთი სამი კონ-ცერტი გვამართა და მყოფნიცდღეს არის დანიშნული ტელიოსის სტუ-დიოს საზოგადოლო სადგომში.

ამ კონცერტმა ყველას უკრად-ღება მიიქცია და უნდა აუარებე-ლი ხალხი ფრწებთა. ხორა საუ-ხოვად დღერის რუსეთის სერვა-სილიერების და ატობის მსმენელით, განსაკუთრებით ყველას უკრად-ღებას იტყვივთ მისი ქობის გარეშ სლავიანისკი და ხორის მარგა-რიკა სლავიანისკისა.

* * * მ. გლრი ზუშკინის დღესას-წაულა. 1899 წელს მაისის 26-ში გადახდილი იქნა ა. ს. ბუშკინის სტუდის პასხასწავლად, პანაშვილი გარის სახელწოდებ. ბაშვილი გამოაღვიძეს გარის დღეათა პრა-ვიანობის ქალებების ენთი და სა-სტუდიო სემინარიის შვირატებო. ხსამათია იქნა სალიტერატურო სლამო, სადაც იღებდენ მონაწი-ლეობას პრაქციანობის მოწავე ქალებში. სუვეკლანი კმაყოფილი დაიხრენ...

* * * სანდ ალსბაშა (სათარგითი). აჭარა მოკვარეობს. სწორედ რომ ცუდ მდგომარეობაში იქნა აჭარ-ური მესოკრებლები

გან. წარმოადგინეთ აჭარა ვაჭ-რები, მავალითად მებურებები აქ არის ორი თუ სამი მებურის დუ-კანი, რომლებიც სომხების და თათრების ეკუთვნი, მაგრამ ზემო-მეტრება სკამოსა აჭარა მებურების გამოშვებარა პური. ერთი არა მაიდან დასალი ხარისხისა ახტო-ბენ, მგორი მგავე და გამოაუტყე-ვილი და მესამე პურის ნი ფსათა არა შეიძინა, რაც დაწესებულია. მე-პურების თუ იგივე მებურება მიიქც-ანუ გაუწყვირი ისეთი შემოავლი-ნად პირ-აქეთ, რომ იფიქრებნეტა სულ არ მგუიდა პური და არც მგემადა. მებურებმა ხომ ღამის ადგი დაგვიდონ, მაგრამ ახლა მე-ხორციელებისითხობ, ხორცს ისეთ-სა შეიძინა, ასრე ეკვნივანა ძი-ობისა კი არა აქლებს ხორციით, ფსკიკი ზედ გადამტებულს ცხე-რისა. მავალითად: გიგნენა ცხე-რის ხორცი დასაბის 15 კ.—ძობის ხორცი—10 კ.—12 კ. მესამე აგი-რეთი სასალილო ლექსებით სასალი-ლო ლექსებში სულ არ შეესვლება მავს, თუ გაიჭივება მოკლდა და ყველს ამ ზემო აღნიშნულს პუ-რს და ატრლებულს ხორცს მო-გარიმევენ, რას არ შევლებთა საკმულში, ხალიოსა და აქმების სხვა ყველაფერს და რაც უნდა ძილან გმოაღეთ საკულის თვის ინებეთი იხილი აქაც გადაამტე-ხულს ფსან და მიღიარან მშობი-სხვა მებურებებისაგანაც არ გვიყე-რს კეთილი, მაგრამ ვინ არის ამის უკრის მებურები? არავინა!

— აჭარა უსუფთაობა. ახლა მოიხსენეთ აჭარა სისუფთავეზე აჭარა ქუჩებში კაცს არ ვაძისულ-და. ყოველივე მარცხს საითაც უნ-და გაიართ, ყოველგან ატრად-ღებულ ტუბებს დავს. ამ ტუბებდან ისეთი მყარია სტუდი ამოღოს, რომ არამც თუციება, არამედ ქო-სისკაც გვიყვება აჭარა კაცი, არამედ აჭარა მებურები პაჩრია აქ და ამ უსუფთაობამ ხომ სულ გაა-ფუტა. იმელია ყოველივე ზენის მებურების გერეგონს უკრად-ღებას მიიქცევენ.

— აჭარა მოსავლას. კაი პირი უნდას და აჭარა მესოკრებლებს, დიდი იმედიც აქეთ პურისა, ქე-რისა, სახაზარისი და სხვა ხილე-ულეობისა, ანამედებ აჭარა ღვას მათი მშენებრთა გაღის.

ფურულ-ჭაოლოლი.

* * * ს. მთხარტი. (შუა ქართლი) ვაჭრობაობს. ამ სოფელში ბეგრი განმოსავლდა უღმრანობა შუაში სიყვლილმა ახალ-გაზრდა ვაჭრებიც და ქალებიც. ავადმყოფობა საოფ-ლეს უფრო უნდა მიგაწიროს, რადგანაც უფრო უნდა სენით ბეგრი იხიუციებინ ვიდრე ციხე-ციხე-ლებით. წინადა ხზირა იხიბუ-

ბოდნენ, მხოლოდ ენობა კლებს-ლობს ცოტ-ცოტაყვითი. — მადალია მადალი. შარ-რეო თუ შარ-რეონი. ცნობს ფურკული" დასტამბული ცნო-მარიაოს მადლის შესახებ, მა-რამეშუა აუციან და ცხებენ მარდი-სა ნუთუა, მართალია ერთი რ-კიამ შეუთავიდა მეტიკედენ, მა-გრამ ესაა როგორც თქვენ გახსოვთ იმ მარლის ადგილ-თხა, ისე იმთა. წყალი, რომელი ამოღის ცოტ-ცოტათი ძვირ-მლომე, (ეს წყარო გამოღის და მიტღვან და ზაფხულში გარვეულ მტრელებში ძვირე ტუნებანთა ადგილას) კარგი იქნება რომ თ-ვიც და იზოვრენ მარლის მად-ლი.

— აჭარა ნახშირია. ვერუფე კი სოფლის ზემოთ ქვა-ნახშირი გ-მონსდა, რომელიც უფრო სკლას-ამ ნახშირს, რომელსაც ში-ვეყვითა, კარგი იქნება იმასაც ყ-რადღება მიიქცეს...

მალთ.

სამსახურლო. ასევე ასაქვერ-ღის მებურებებთა შთაგადა-და ხანაგობასა და ლექსებშიც. ხან-ვირეული და საგვირონი არი-სამქენი ასაქვერღობის შთაგადა-ახანაგობისა. აი რა დაღუგუ-ბეს და საქმის უკლიანობის კეთილბოლბა გზ. ივერის ს. ან-ში. შუამავლისა გამგეობის აპრლის 25 დანიშნული მარც-ლა იქაური (იგულისხმეთ მარც-ს, ძველ-სენაქია და არა საქვერ-ლო, მამ სობივის უწოდებენ ზე-გიერების სამეგობრობის და ზე-გიე კი ძველ-სენაქიას. შუამავ-ლი ამხანაგობისა. სანს, რ-იგი ყოფილა ეკრბა პირების ე. ი. ს. ძველ-სენაქიასა და ზემეგრელოსი) მახლის ამხანა-გობისა. შუამავლისა სწ. წვერთა კ-ნა, მაგრამ, რადგანაც წვერთა-წინიერი რიხები არ შეგარებ-მიტობს კრება იგი შემდგარა. ზუხი ამისისა სოცოლა, რ-ე შუამავალია ამხანაგობის ბელ-გამგეს ზოგიერთ წვერთა-მწელიად ვერ შეტუტობენ ხორლო ზოგიერთ წვერს კრ-წინა დღეს და კრების დღეს ზ-ლიათ ცნობა, რომ გამოც, რ-რისიგან არაფერი გამოდგე-როგორც ივერისა კორტს-დენტი დიდის გულის ტიკე-ლა აღნიშნავს ამ ამხანა. ხელ-მეთიხელო. რა სათამაშოთ ხელსაყოფანებელი მარტალ-გაუხლიათ ისეთი დიდი ზე-როგორც არის შუამავალი შეტ-ნეაობა, რომელიც შეტ-დღევანდელი ზენის დაკმე-ხალხის ეკონომიკრად წინ წ-წისა უნდა მიგაწიროს, საქმის გ-ვარი მოქმედება, საქმის

არეობას თუ გულ-გრილობას? უკიდვს ბრალი აფარებდას ერთ მანძი წყრობა მოუწევას, სა-ორი წელიწადი შესარტლდა ტრება ერთხელად არ უფო-უკეთო ბ. გამეს არ შეუძ-და ამ საქმის მეთაურობა, და-ე არაინ მისცემს მას ამ საქ-და ათას წილად მისთვის უკა-რა არ იქნებოდეს, რომ რიგია-ტრება მოუხდინა წყრობა და ი-გეთაუვის უფლებინა? რისთვის-მ ამ გვარ უღელბო, რომლის-თვის გულ შეიძლება? თუ თუ-ა უნდადა გულ-გრილო-როდესაც (დაბნე თუ ხვალ-უღელ გვერ არს აღმუშების პარ-ა, რომელსაც ვარს ათასი ჭირ-არტინი (ჩარტინი) უფავლოვარ-ის, როგორცის ბრძენებთა იგ-ნ სახარლო ხალხის ადვილობ-ი ნაწარმოებინა... სასურველია, ვიდრე წრეებიდელი პარკის-გვა დაიწყებოდა. აგრეთვე-არისა გამავალად ცერობა ანუ-ეთის სახეაფულო წყრობა ვარ-სხვა პარტიც მოიწყობს და-როგოს უკვლას ძიარი თანხის-აძლიერებად წყრობა ჩაწერა, რტმ,ვიმეორებულ, დღეობა, რჩუ-ე, იმ 3011 მანეთით ვერაფერს-კეთებენ... კიდევ და კიდევ ვი-ცხადებ წყრობა მოუწევას რაც-მდგება ჩქარა, რადგანაც საქმის-წყობება ეს დრო უჭირავთა-ა დროხელ...

ტელეფონი

ს. ს. შუშინი

(მკვლე ბიოგრაფია)
II *

1818 წელს ჰუსეინმა გაათავა-სისი ლიქეთი და ახლა დაიწყო-სარტის ამორჩევა. უნდადა-თელ სახელდრო სასამართლო, მაგ-ამამა შეუძლოა ხელი და ამი-ანდ საპოლიციო სასამხურის მი-ნა, მაგრამ სასამართლო ნაწილ-თვის სახიფათო და ახალგაზდა-შეინი მარცხა უმეტესად უბრუნ-ს, დაიბნადადღო ცხოვრებას-სიბრძნეში. სახაფულოად თა-სი ცხოვრები წავიდა დღესამდე-ს და დღედაც ისიამოვნო იქა-ბოლო, მაგრამ დღესამ არ გას-ეცეს საიპონებმა, მალე მოსწყურ-ს ისევ საბატო ქალაქის მოუს-სარსი, დაბნადადღო ცხოვრე-ბის ცხოვრება დიდსა და მხოლო-სიგადობებში. ეს სიყვარული-საქმის ცხოვრებინა, იტყობის-ს უფლებრობისა და ერთმართლის-სიხანგ გამოჰყვა პოეტის. იმისა-ფიქრე ჰქონდა ახლად თან დაყო-ბილი პატივ მიყვარებობა, დიდ-

რავლობის სიყვარული, მაღალ სახო-ვადობაში ტრალიზ მოუკვლილი-საწარმო, ამ წყურვილობა, რო-მელმაც იმისგანება ბოლოს ჰუსე-ინი, მაღლ იმნა თავი; იმინა და-ტრა მაშინვე, როცა პოეტი და-ტრიალად პეტერბურგში.

თითო მისი გარემოებანი ისე-იყო მოწყობილი, რომ უფრო სა-ლიტერატურო სფერებში უნდა-გართობილიყო პეუტინი, მწერა-ტრა და პოეტის შორის უნდა ცე-რილიან უმეტესად, რადგან მისი-ნიჭიკა და ბუნებაც ამას მოითა-ზივდა. ამასვე მოითხოვდა ის გა-რემოებაც, რომ ჰუსეინი დიდის-თანამედრობითა და აღმოსავლ მიო-ღეს თვისთა თანამომხე მწერალთა-და თანამედრობთა. ჰუსეინი ისე-იყო მიდებული მაშინდელ რომან-ტრების მიერ, მაშინდელ საეკე-თესო ახალგაზდა მწერალთა შო-რის, როგორც მათი ტრალი და-სწორი, როგორც ამხანავი და საყ-ვარელი მეგობარი. მაგრამ ჰუსეინი-გული სხვაფერე უფროადა, მისი-განება მაღალ სიზოვადლებსიყვე-ჭკილად. იქ უნდადა მეკიდრი აღ-ვლილი დატორი, იქ საწყურდა-ბრუნება და თავის გამოჩენა. ამ-აზრთა მასავლად კიდევ მაღალ-სახოვადობებში, გრამებისა და დიდ-თავადიშეღებისა ოჯახშით თვისი-პოეტებას, მეტყობებსში. იქიკი-ე მალე მოსწყინდა იმთავებური გარ-აობა, მაღლები და სადამოები და-ახლა მიეკა დროს გატავრებას დიდ-კაცობის დარბიანად ცუცვილო-კაც-თა შორის. სმა, უფრომა სმა და-ქიყოფ, დაუმების თეთრად გამო-ება, ქალების ტრეაილი და უკან-დღებმა—აი რა შეიქნა ახლა მისთვის-სანუჯარი; ვარნა ამისთანა-ს ცხოვრებისათვის ჰუსეინს არც-ჯანი მისდევდა და არც ეიოთ. არც-მამა მისი სერგეი იუა საზოგად-ოდად ხელგაშლილი კაცი, იმის-არა ეტეტიბოდრა შოლიზაბაისის, ხოლო თითონ ბევრს ვერას მოუ-ვლიდა, უღლებებში მაშინ სასი-ყვარლეს არ ამოცხვენენ; და მისი ხე-მავარი—700 მან წელიწადში—წყითი იყო ზღვში.

მეუღლიკა დროს ტარებამა და-უფრომა კეთება ბევრჯერად ჩაავლ-დაცოვებებში პოეტი, ბევრჯერ-სიკვდილს პირამდე მოიყვანა, მაგ-ვრულად აწინებინა წყენი, ბე-რის მიანიც თავისის არ იშლიდა და, თუ ჩაუვარდებოდა ხელში ფული, მაშინვე გააქრობდა დაუნაწილებო-და, დაუბრალოდ. ხანდახან იქამდე-მივიდოდა ხოლმე, რომ ვახარობ-ვად ზღვაში ისროდა ოქროს ფულს-მოფარინდ ღამეში; მიყვარს ყვეო-ბილად რომ პრილიან ანჯარი წყაღ-ში ოქროს ფული.

სიყვარული ის არის, როგორ-და ასწრობდა ამისთანა ცხოვრე-

ბით გართული სალიტერატურო-შრომას, ლექსებისა და პოემების-თხზებას და წერას. ხოლო რომ-სალიტერატურო შრომასაც კო-ტა დროს არ ანდომებდა, ეს ცხა-ვად სწამს იმ ზავის რეულებები, რომელიც დარს სიკვლას შემ-დგმა და რომელიც წარმოადგენს-„Руслянь и Людмила“-ს ვარინ-ტრებს, მრავალწინადად გაღათურე-ბულესა, ნაეტივებსა და ნაწარმებს.

ათასში ერთხელ თავის მეგობარ-მწერლობთანაც დადიდა ჰუსეინი-„Руслянь и Людмила“-ს უკანა-სწინელი ცარი რომ წაიკითხა იქ,-ცეკუაქმინ უფინა ახალგაზდა-პოეტს თვისი სურათი ამ წარწე-რით: Ученику отъ побжден-наго учителя—შეგროს დაძარ-ბულესის ისტატუსთან; ხოლო-ერისი ლექსის წაკითხვის შემდეგ, მაშინდელმა საეკეთესო პოეტმა-ბატუტუკვამა ხელში დაქუქუნა-ხელნაწერი ლექსი და სიტყვა: O, какъ сталъ писать зотъ зло-дѣи.

მათლთა, დიდი ალიაქიამიმი-ახდინა მისმა პირველმა პოემამ-მ მეტის-მეგად ვაანარხა ცრუ-კლ-ასიკების მიმდევარნი. მდამიო კი-ლი და ენა პოემისა, სურათიჩი-ჩვეულებრივის ცხოვრებისა, სინა-მდვილე გრძობათა—ყოფილივე ესე-უხვად სჩქედდა ამ პოემისა, ის-სულიად ათავთარი კვლილი-ცენებულ და ძველებურ მწერლების-მაღალ-ფარავანობისა და ყალბის-გრძობით აღფრთხილებლობის პი-რიტუკოსობისა. ახლა, რასაკერძო-დაც, ამ პოემის სიბიზის დღისგე-და მნიშვნელობა აღარა იქნეს, ხო-ლო მაშინ მისი დაბეჭდვა მგავდა-აუშვარას უცებ ვასწავლეს მღე-მარებში ანუ ცხრა-თვალ მზესა,-უეცრიდ ამოსულს სწირის სიანე-ლეში.

მაგრამ როდესაც ასეთი ალი-აკითხი ასტება ჰუსეინის პოემამ-მწერლობისა და საზოვადობაში, როდესაც მის გამო ერთმანეთს ეკ-ვეთა ორი სალიტერატურო ბანაკი-უკლასიკები და რომანტიკები, თვით ატორი პეტერბურლი აღარ-იყო; იგი იყო განდევნილ მთავ-რობისაგან რუსეთის საზარეთად.

სამეც მის ამის, რომ ჰუსეინი-ეტანებოდა სხვა და სხვა ხანდღე-ობის საზოვადობებში წყვრობას, უფრო კი მაღალ ფარდებში ტრი-აღს, მაგრამ რადან ჯერ ცოცხ-ლი იყო და ვერ ენაწილებდენ, თვე ჰქარან ცმწყვლ კაცად მიან-დით, არ იღებდნენ წყურად. ხო-ლო მაღალი ფარების საზოვად-ებისა ზოღით უწყურადნენ მის-სიყვარულიშრომას, არა ის მაღალ-სარისიოვანს, დღებულს და ბრწე-კინდელს, ამან ძალიან ვაპრაო-ტა-და მრავალი სუსხიანი ემიგრანტები

დააწერინა სხვა და სხვა მაღალ-სარისიოვანთა შესახებ. ამის გამო-მავალი გადავიდა მტრად. არაინ-უფობდა მსურვენი ვაკილდეს,-შემაინას იმწინჯობას, არა გვერ-დულად მის შესახებ არა ერთი და-ორი ისეთი ჭირი, რომელმაც დი-დოდ შეწყაია მისი თავმოყვარება.

ყოველ ამას მოჰყვას ის, რომ-ჰუსეინი მიიწევა პეტ-გენ-კუსტერ-ბენტარას გრამე მილორანდოვინ-და უბრძანა პოლიციისეტრეს, წა-იღო ამის სახეში და ანუხებ, რაც-ხელმოწერების მსახობა. ტუე-ო-ლად ჰგანვინით, უნასუსა ჰუსეინ-მა, ვერას იპოეთო იქ, სჯობიან-ქალღვრე და კლამი მიმამათა-აქვე დაწერე ყველაფერს, რის პოე-ტიც ვინაობო, დაჯდა მართლად-და ხებნარად დასწერა ის ლექსები და-ეტიარებას, რისთვისაც აღუღლდენ-ს მის წინააღმდეგ.

ამვე დროს ჰუსეინი მიხვიინ-და ყარამზინთან, აუხენსა ყოველი-ვე ვარგობად და სიხივად, მიწე-ლე, მიიჩიე რამეო, თვალტრე-ბლიანმა მისიშინა მისი საყვედური-და დარჩებდა. დაგებებარც, თუ-დამპირდებოდა, რომ ერთის წლის-განმავლობაში მინც არას დასწერ-მათავობის წინააღმდეგ, რათა მე-მეუბნინი არ გამოვლდე, რაკი ვი-სიზო ხელმწიფეფს შენს პატივებასა, ჰუსეინმა სიტყვა მისიკა და-არც პირი გაიტხება. მხოლოდ შემდეგ-1821 წ. დასწერა მან ლექსი ხან-ჯალი და შეყო მის იარაღო, რო-გორც პირველი ლონისიძებო, ყო-ველფერს ბოროტებისა და უსამარ-თლებების დამამოხლები.

ჰუსეინმა მინც თავისი არ დაი-შოლა და თვებში ნაცნობებს აწ-ენებდა სურათს ბერისი პირკო-ბის მეკვლეობისა, ამ ამბავს ხელ-მწიფეფს იპოვდა, ხელმწიფეფს აღწე-სანდრე მამა უბრძანა ლიცისი-დირექტორს ენგელვარცხა: პუსეინი-ციბირით უნდა გაიგზავნოს. ჩიე-ლი რუსეთი მომჭინა შემადარ-წინებლის ლექსებით. მაშინვე იმისი-გულახლებილი ქვეყა გენერალ გუ-ბინერაჟი მილორანდოვინთან, მაგ-რამ მაგით საქმე არ გასწარტდება-ა. თუქვენი ნებაა, თუქვენი უღიდ-ბულესობავე, უნასუსა ენგელვარც-მა, მაგრამ მამატეო, რომ ერთ-სიკეთესა მოგზავნისა რეწომწიფეფი-ნაწყოვარავის. არა ჩვეულებრივი-ნიჭი ეტეობა მაკ ესაწილო კაცს-და შეწერებოდა უნდა მაგისთანა-ნიჭს. ჰუსეინი ესევე შეგინდა-ჩვენის ლიტერატურისა, ხოლო-შემდეგისათვის უფრო გეტის იმე-ლი. ციმბირის ტყვეზანმა შესა-ხლოა დაძღვობს ეგ ქაბუეო, რად-გან მეტად ცხრისა და აღწენ-ბულის ხასიათისა. მე ვეგინა-რომ თუქვენი დიდსულოვინება-ხელ-და მრავალი სუსხიანი ემიგრანტები-მწიფეო, უფრო ჰუსეინი მოიყვანს...

